

BROUMOVSKÝ **BIM**

INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

CENA – DOBROVOLNÁ ... DĚKUJEME ZA VÁŠ PŘÍSPĚVEK

ROČNÍK 9 - **BŘEZEN** 2017 – ČÍSLO **03**

Kříž jako prostředek úspěchu

Mark Twain jednou řekl, že neexistují hranice našeho úspěchu, pokud nám nezáleží na tom, komu budou připočteny zásluhy. Transponováním tohoto výroku oblíbeného amerického literáta na Krista dostaneme během čtyřiceti- denní postní

doby podnětný základ k přemýšlení, co jsme Ježíšovou smrtí získali a jak s tím nakládáme.

P. Martin Lanži

Veřejná sbírka

je obecně jednou z možností, jak obnovu kostelů a dalších sakrálních staveb Broumova financovat a realizovat.

Veřejná sbírka za účelem „Obnova kostelů z tzv. broumovské skupiny kostelů a jiných menších sakrálních staveb v regionu Broumova“ je povolena Krajským úřadem Královéhradeckého kraje na základě vydaného „Osvědčení o přijetí oznámení o konání veřejné sbírky“ ze dne 30.11.2012.

Osvědčení bylo doručeno dnem 5.12.2012, dnem 6.12.2012 je tedy sbírka oficiálně zahájena.

Osoba oprávněná: P. ThLic. Martin Lanži

Bankovní účet:

20036-1180703399/0800

Bankovní ústav:
Česká spořitelna a.s., pob. Broumov

Finanční prostředky budou využity výhradně na obnovu kostelů v regionu Broumova, zejména v rámci projektu Pro život kostelů Broumova.

Za každý laskavý, i třeba drobný dar, upřímně děkujeme.

KOMPENDIUM KATECHISMU

DESATERO PŘIKÁZÁNÍ

ČTVRTÁ ČÁST – KŘESŤANSKÁ MODLITBA
Tradice modlitby

564. Jakým způsobem jsou světci vůdci pro modlitbu?

Svatí jsou našimi vzory modlitby a také je prosíme, aby se přimlouvali u Nejsvětější Trojice za nás a za celý svět. Jejich přímluva je nejvyšší služba, kterou prokazují Božímu plánu. Ve společenství svatých se během dějin církve vyvinuly různé druhy spirituality, které učí žít a praktikovat modlitbu.

565. Kdo může vychovávat k modlitbě?

Křesťanská rodina je prvním krbem výchovy k modlitbě. Zvláště se doporučuje každodenní rodinná modlitba, protože je prvním svědeckým modlitby církve. Katecheze, modlitební skupiny, „duchovní vedení“ jsou školou a pomocí pro modlitbu.

566. Jaká místa jsou vhodná pro modlitbu?

Modlit se to je možné všude, ale volba vhodného místa napomáhá modlitbě. Kostel je vlastní místo liturgické modlitby a eucharistické adorace, „modlitební koutek“ doma, klášter, svatyně.

567. Které jsou tři hlavní chvíle vhodnější pro modlitbu?

Všechny chvíle jsou vhodné pro modlitbu, ale církev předkládá věřícím rytmy, které mají živit trvalou modlitbu: ranní a večerní modlitbu, před jídlem a po jídle, liturgii hodin, nedělní eucharistii, svatý růženec, svátky liturgického roku.

568. Jaké jsou výrazy života modlitby?

Křesťanská tradice uchovala tři způsoby, jak vyjádřit a žít modlitbu: ústní modlitba, rozjímání a kontemplativní modlitba. Jejich společným rysem je usebranost srdce.

569. Jak lze charakterizovat ústní modlitbu?

Ústní modlitba připojuje tělo k vnitřní modlitbě srdce. I ta nejnitřnější modlitba se nemůže obejít bez ústní modlitby. Každopádně musí vždy vyvěrat z osobní víry. Ježíš nám dal v modlitbě Otče náš dokonalou formuli ústní modlitby.

570. Co to je rozjímání?

Rozjímání je modlitební uvažování, často na základě Božího slova v bibli. Uvádí do činnosti myšlení, představivost, emoce, touhu, aby prohlubovalo naši víru, obrátilo naše srdce a posílilo naši vůli následovat Krista. Je to přípravná etapa ke spojení s Pánem v lásce.

571. Co to je kontemplativní modlitba?

Kontemplativní modlitba je prostý pohled na Boha v mlčení a lásce. Je to Boží dar, chvíle víry, během níž orant (modlící se osoba) hledá Krista,

oddává se láskyplné vůli Otce a usebírání své bytí pod vlivem Ducha svatého. Svátá Terezie z Avily ji definuje důvěrný vztah přátelství, „v němž často člověk mezi čtyřma očima hovoří s Bohem, o němž ví, že jejím milován“.

572. Proč je modlitba zápasem?

Modlitba je darem milosti, ale vždycky předpokládá rozhodnou odpověď z naší strany, protože kdo se modlí, bojuje proti sobě, prostředí a především proti Pokušiteli, který dělá všechno, aby ho odvrátil od modlitby. Zápas v modlitbě je neoddelitelný od pokroku v duchovním životě. Člověk se modlí, jak žije, protože žije, jak se modlí.

573. Jaké jsou námitky proti modlitbě?

Kromě nesprávných pojetí si mnozí myslí, že nemají čas na modlitbu nebo že je zbytečné se modlit. Ti, kteří se modlí, mohou zmalomyslně tvářit v tvář těžkostem a zdánlivým neúspěchům. K překonání těchto překážek je nutná pokora, důvěra a vytrvalost.

74. Jaké jsou obtíže modlitby?

Roztržitost je obvyklá obtíž naší modlitby. Odvádí pozornost od Boha a může také odhalit, na čem lpíme. Naše srdce se tedy musí pokorně vrátit k Pánu. Modlitba je často ohrožována vyprahlostí, jejíž překonání umožňuje ve víře přilnout k Pánu také bez pocitovaného zakoušení. Omrzelost je jedna forma duchovní lenosti, způsobená zeslabením bdělosti a nedostatečnou bdělostí srdce.

575. Jak máme posilovat svou synovskou důvěru?

Synovská důvěra je vystavována zkoušce, když si myslíme, že jsme nebyli vyslyšeni. Musíme se ptát, zda je Bůh pro nás Otec, jehož vůli se snažíme plnit, nebo pouhý prostředek, abychom dosáhli toho, co chceme? Spojí-li se naše modlitba s Ježíšovou, víme, že On nám dá mnohem více než je ten či onen dar: dostáváme Ducha svatého, který proměňuje naše srdce.

576. Je možné modlit se v každé chvíli?

Modlit se je vždycky možné, protože čas křesťana je časem vzkríšeného Krista, který „zůstává s námi po všechny dny“ (Mt 28,20). Modlitba a křesťanský život jsou proto neoddelitelné.

577. Co to je modlitba Ježíšovy Hodiny?

Nazývá se tak Ježíšova „velekněžská modlitba“ při Poslední večeři. Ježíš, Velekněz Nové úmluvy, se obrací ke svému Otci, když nadešla hodina jeho „přechodu“ (jeho Paschy) k Němu, hodina jeho oběti.

LAUDATO SI' XX.

encyklika papeže Františka o ekologii

V. Univerzální společenství

89. Tvory tohoto světa nelze považovat za nějaké jmění bez vlastníka: „je to tvé, Pane, který miluješ život“ (Mdr 11,26). To vede k přesvědčení, že nás, všechny bytosti světa stvořené stejným Otcem, pojí neviditelné svazky, a tvoříme svého druhu univerzální rodinu, vznešené společenství, které nás nabádá k posvátné, milující a pokorné účtě. Chci připomenout, že „Bůh nás propojil s okolním světem tak těsně, že pustošení půdy představuje jistý druh onemocnění týkající se každého a vyhubení nějakého živočišného druhu můžeme chápat jako zmrzačení.“

90. To neznamená klást všechny živé bytosti na stejnou rovinu a odejmout člověku onu osobitou hodnotu, která v sobě zároveň zahrnuje hrozivou odpovědnost. A nezahrnuje ani zbožštění země, kterým bychom přišli o povolání spolupracovat s ní a chránit její křehkost. Takováto pojetí by ve snaze utéci od reality, která nás interpeluje, vytvářela novou nerovnováhu. Někdy lze postřehnout určitou obsesi upírat člověku jakoukoli výjimečnost a bojovat za jiné druhy, aniž bychom bránili rovnou důstojnost všech lidí. Je zřejmé třeba se znepokojovat tím, že s jinými živými bytostmi je nakládáno nezodpovědně, ale měly by nás rozhořčovat především enormní nerovnosti, které existují mezi námi, protože stále tolerujeme, že někteří přisuzují větší důstojnost sobě než druhým. Nevšímáme si, že někteří se řítí do ponižující bídy bez reálných možností na zlepšení, zatímco druzí nevědí, co dělat s majetkem, který vlastní, samolibě vystavují na odív svoji domnělou nadřazenost a nechávají za sebou takové množství odpadků, že kdyby to dělali všichni,

zničilo by to planetu. Nadále fakticky připouštíme, že někteří se cítí více lidmi než druzí, jako by se narodili s většími právy.

91. Nemůže být autentický pocit vnitřního spojení s ostatními bytostmi přírody, pokud v srdci zároveň chybí něha, soucit a starost o druhé lidi. Je zřejmé, že není koherentní ten, kdo bojuje proti obchodu se zvířaty, kterým hrozí vyhynutí, ale zůstává lhostejným vůči obchodování s lidmi, nestará o chudé anebo je rozhodnut zničit druhého člověka, který mu není vhod. Nikoli náhodou svatý František ve chvalozpěvu stvoření, jímž chválí Boha, dodává: „Ať tě chválí, můj Pane, ti, kteří odpouštějí pro tvou lásku.“ Všechno je propojeno. Proto je žádoucí starat se o životní prostředí a zároveň mít upřímně rád lidi a neustále se zasazovat o řešení problémů ve společnosti.

92. Je-li srdce opravdu otevřené všeobecnému společenství, nic a nikdo není vyloučen z takového bratrství. Je také pravdou, že lhostejnost či krutost k ostatním tvorům tohoto světa se nakonec určitým způsobem vždycky přenesou na chování k ostatním lidem. Srdce je jedno jediné a tataž ubohost, která vede ke špatnému nakládání se zvířetem, se zanedlouho projeví ve vztahu k jiným lidem. Každé špatné zacházení s jinými tvory „odporuje lidské důstojnosti“. Nemůžeme se považovat za doopravdy milující lidi, pokud vylučujeme ze svých zájmů část reality: „Pokoj, spravedlnost a ochrana stvoření jsou tři vzájemně spojené otázky, které nelze oddělit a jednat o nich odděleně, aniž bychom znovu upadli do redukcionismu.“ Všechno je ve vztahu, a my, všichni lidé, jsme sjednoceni jako bratři a sestry na podivuhodné cestě, spojení láskou, kterou chová Bůh ke každému svému tvorovi a která něžným citem pojí také nás k bratru Slunci, sestře Luně, sestře Řece a matce Zemi.

Bud'te dokonalí, ako je dokonalý můj nebeský Otec....

Co po nás Pán Ježíš vlastně žádá? Co znamená být dokonalí jako Bůh a jak bychom toho mohli dosáhnout? Tak by mohla znít otázka věřícího člověka, který si vylíchl Evangelium 7. neděle v mezidobí. První reakce na tak náročnou výzvu by mohla znít – vždyť to nejde, být dokonalý! Zkoumavý člověk ale může jít dál. Pokud po nás Pán Ježíš něco žádá, jistě to není proto, aby nás znejistil, přivedl do rozpaků, vyvolal v nás smutek, ba dokonce strach, protože jeho nároky jsou nad naše lidské síly.

Když se začteme v Bibli v první kapitole o stvoření světa, stojí tam věta- učíme člověka aby byl naším obrazem, podle naší podoby (Gn 1, 26). Pokud Bůh učinil člověka podle svého obrazu a viděl, že to bylo velmi dobré, (Gn 1, 31) znamená to, že jsme v podstatě dobří. I přesto, že jsme prvotním hříchem odhodili podobnost, neztratili jsme bytí k obrazu, říká sv. Řehoř Palama.

Postní doba, která je před námi, je velkou příležitostí, výzvou, nevymýšlet nic nového, ale vzít vážně to, co už tady je. Skutky postního odříkání, lásky k bližnímu a skutky lásky k Bohu mají za účinek, že zviditelňují obraz Boží v nás a my sami potřebujeme uvěřit tomu, že skutečně jsme Jeho obrazem a nosíme v sobě Božské vlastnosti, jakými jsou víra, naděje, láska, pokora a milosrdenství.

Život v plnosti, kterou nám nabízí, můžeme prožít jen v Bohu a s Bohem. Není důležité, kolik si v postní době odřekneme, sami se sebou zacházeli násilně a nutili se k heroickým výkonům jen proto, abychom splnili povinnost, ale prosíme Ducha Svatého, aby nás učil být k sobě navzájem milosrdní, neboť právě v milosrdenství spočívá Boží dokonalost.

J. Teinerová

Rok 2017 ve farních akcích

7. ledna
Tříkrálová sbírka
8. ledna
Tříkrálový průvod
11. února
Farní ples (Dřevník)
13. února
Ekumenická bohoslužba
1. března
Popeleční středa
11. března
Víkend pro mládež (Vesmír)
11. března
Duchovní obnova
14. dubna
Velkopáteční křížová cesta v Křinicích (dopoledne)
16. dubna
Velikonoce
6. května
Pout' do Vamberk
14. května
Kaple pod Hvězdou – májová pobožnost
+ Den matek
20. května
Bohoslužba pro motocyklisty v Otovicích
21. května
Hvězda – májová pobožnost
25. května
Nanebevstoupení Páně
28. května
Malé Svatoňovice – májová pobožnost (cyklopout')
2. června
Ekumenická bohoslužba v kostele DSv.
3. června
Svátost smíření před 1. sv. přijímáním
4. června
1. svaté přijímání/slavnost Soslání Ducha Svatého
9. června
Noc kostelů
15. června
Boží Tělo
17. června
Farní den (fara Ruprechtice)
29. července
Jakubsko-anenský víkend
5. srpna
Křínická pout'
xxxxxxx
Farní tábor, fara Ruprechtice
23. září
Farní výlet
8. října
Svátost biřmování – biskup Jan
22. října
Svatohubertská bohoslužba
11. listopadu
Den veteránů (Martínkovice)
11. listopadu
Svatomartinské odpoledne (Martínkovice)

Být křesťany nikoli povrchně, ale podstatně

Papež František před modlitbou Angelus, nám. sv. Petra, neděle 12/02/2017

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Dnešní liturgie nám podává další část Horského kázání z Matoušova evangelia (srov. 5,17-37). V tomto úryvku chce Ježíš svým posluchačům pomoci s výkladem mojišského Zákona. Co bylo řečeno ve Starém zákoně, byla pravda nikoli však úplná. Ježíš přišel naplnit a s definitivní platností veřejně vyhlásit Boží Zákona až do posledního písmenka (srov. v. 18). Poukazuje na jeho původní finalitu a stanovuje jeho autentické aspekty, a to vše svým kázáním, a především svou obětí na kříži. Ježíš tak učí, jak plnit Boží vůli, a používá k tomu výraz „dokonalejší spravedlnost“ ve srovnání se spravedlností farizejů a učitelů Zákona (srov. v. 20). Spravedlnost, která je sycena láskou, čínorodou láskou a milosrdenstvím, je schopná uskutečňovat podstatu přikázání a vyhnout se nebezpečí formalismu. Tedy formalismu, který tvrdí: toto smím a toto nesmím, potud smím a potud nesmím. Nikoli! Je třeba více.

V dnešním evangeliu se Ježíš podrobně zabývá třemi aspekty, třemi přikázáními ohledně vraždy, cizoložství a přísahy. O přikázání „nezabiješ“ říká, že je porušováno nejenom skutečněnou vraždou, nýbrž také jednáním, které uráží lidskou důstojnost, včetně hanlivých slov (srov. v. 22). Znevažující slova jistě nemají stejnou závažnost a nepředstavují stejné provinění jako zabití, ale míří tímž směrem, protože jej předjírají a vykazují stejnou zlovůli. Ježíš nás nevybízí k tomu, abychom stanovovali stupnici urážek, ale abychom je všechny pokládali za škodlivé, poněvadž jsou nesené úmyslem

působit bližnímu škodu. Ježíš dává jako příklad urážení. My jsme zvyklí se urážet, je to jako říci „dobrý den“. A hanění míří stejným směrem jako zabití! Kdo tupí bratra, zabíjí jej ve svém srdci. Prosím, nehanět! Nic tím nezískáme.

Další naplnění se týká manželského zákona. Cizoložství bylo považováno za porušení práva muže mít ženu. Ježíš jde však ke kořeni zla. Stejně jako se dochází k vraždě haněním, urážkami a tupením, dochází se k cizoložství skrze úmysl mít jinou ženu než vlastní manželku. Cizoložství stejně jako krádež, korupce a všechny ostatní hříchy jsou nejprve počaty v srdci, a jakmile se v srdci dokoná špatná volba, uskutečňují se v konkrétním jednání. A Ježíš říká: každý, kdo se dívá na ženu se žádostivostí, už s ní cizoložil ve svém srdci a nastoupil cestu k cizoložství. Zamysleme se trochu nad tím, nad špatnými myšlenkami, které míří tímto směrem.

Ježíš pak svým učedníkům říká, aby nepřisahali, poněvadž přísaha je znamením nestálosti a obojakosti, které se vyskytují v lidských vztazích. Je to účelové dovolávání se Boží autority jako záruky v našich lidských záležitostech. Spíše jsme povoláni vytvářet mezi sebou, v našich rodinách a v našich komunitách klima průzračnosti a vzájemné důvěry, abychom byli upřímní a věrohodní, aniž bychom se dovolávali vyšší instance. Nedůvěra a vzájemné podezření vždycky ohrožují klid.

Panna Maria, žena chápacího naslouchání a radostné poslušnosti, kéž nám pomáhá stále více se blížit evangeliu, abychom byli křesťany nikoli „na povrchu“, nýbrž podstatně! To je možné milostí Ducha svatého, který nám umožňuje konat všechno s láskou, a tak naplňovat Boží vůli.

www.radiovaticana.cz/Milan Glaser;12/02/2017

Sv. Růžena z Viterba, 6. března

Narodila se v chudé rodině ve Viterbu v Itálii r. 1233. Již od dětství ráda vyhledávala ústraní, zamilovala si modlitbu a rozjímání. Velmi se bála každého hříchu, a aby se cvičila v sebeovládání, ukládala si posty. Ušetřené pak rozdávala chudým.

Legendy vyprávějí, že již jako malá vzkřísila mrtvou tetu, od osmi let se začala ocítat ve stavu

vytržení a později zmařila vliv kouzelníka tím, že jí v hořící hranici plameny neublížily; a uvádějí se další, rovněž nedostatečně doložené zázraky.

Kolem 15 let (dle některých pramenů dříve) Růžena vážně onemocněla, při čemž setrvávala častěji v bezvědomí a při procitání vyprávěla, že ji Panna Maria ve snu vyzvala, aby vstoupila do třetího řádu sv. Františka a v rodném domě si upravila jednu malou místnost jako celu, v níž by nerušeně mohla konat modlitby a skutky kajicnosti. Po uzdravení, v roce 1250, se stala

terciářkou františkánského řádu a ze své domácí cely vycházela do města s křížkem v ruce, často si zpívala zbožné písně a při každé příležitosti

napomínala lidi k pokání. Mluvila tak přesvědčivě, že lidé přijímali její rady. Brzy získala pověst kazatelky. V té době i na Viterbo dolehlo bludné Albigenovo učení a dívka Růžena povstala na obranu katolické víry. Díky rozjímání a mystickým zážitkům vystupovala velmi moudře, i když byla pokládána za nevzdělanou. Ve sporu mezi císařem Bedřichem II. a papežem Inocencem IV. se postavila na stranu papeže a vyzývala k tomu i spoluobčany. Pro své jednání byla v zimě i s rodiči vypovězena z města. Jejich cesta vedla do Castello Soriano, kde byla pro svou pověst uvítána. Přes všechno strádání se i ve vyhnanství věnovala kazatelské činnosti a byla dobře přijímána. Některým nemocným vyprošovala zdraví. Když na její přimluvu byl slepý dívce navrácen zrak, hned se několik bludařů vrátilo do katolické církve.

Po brzké Bedřichově smrti, kdy ve Viterbo došlo ke změnám, mohla se Růžena s rodiči vrátit. Dostalo se jí radostného přivítání, ale jejím přáním byl vstup do kláštera klarisek. Ten jí však byl odepřen pro její chudobu, protože neměla řeholními pravidly požadovanou výbavu. Přesto se dvakrát znovu pokoušela o dovolení složit sliby klarisek. Také předpověděla, že když ji klarisky nepřijaly za života, přijmou ji mezi sebe po smrti. Krátce nato těžce onemocněla a ve věku 19 let zemřela. Předpověď se splnila. Její tělo dodnes odpočívá ve skleněné schránce.

www.catholica.cz/
Jan Chlumský/mírně kráceno

Miloš Zeman udělil vyznamenání Ježíši Kristu

(humor)

Udělování státních vyznamenání v říjnu 2016 doprovázela řada kontroverzí, kvůli kterým zapadla skutečnost, že prezident republiky propůjčil Řád Bílého lva Ježíši Kristu, známému také jako Mesiáš. Nápad ocenit historickou úlohu Syna Božího v dějinách naší země vznikl v hlavách nejbližších spolupracovníků Miloše Zemana. „Může za tím být snaha jít cestou svatosti nebo touha po významném diplomatickém postu, například ve Vatikánu,“ naznačuje církevní historik Jaroslav Šebek. Hrad však takové snahy kategoricky odmítá.

Dominik Duka, který za Mariina syna vyznamenání přebíral, neskrýval své dojetí: „Je to veliká událost pro křesťanství v Česku, které po desítkách let komunistického pronásledování konečně dosáhlo uznání.“ Ačkoli mezi křesťany panuje shoda, že si Ježíš vyznamenání zaslouží (na rozdíl od Federace židovských obcí, která se na protest slavnosti nezúčastnila), objevila se i kritika.

„Není mi jasné, proč za Pána vyznamenání převzal zrovna kardinál Duka. Ježíš přeci nepatří jen katolíkům,“ upozorňuje předseda Ekumenické rady

církví Daniel Fajfr. „Myslím si, že by bylo vhodnější, kdyby za Krista vyznamenání převzal někdo, kdo má s přebíráním cen zkušenosti, není tak spjat s hierarchií a současně je uznáván i v zahraničí,“ uvedl v pátek Tomáš Halík. Hrad se podobným výtkám brání: „Nechtěli jsme nikoho urazit, to není náš styl,“ uvedl ve svém prohlášení mluvčí prezidenta Zemana Jiří Ovcáček.

Podle zdrojů blízkých Hradu se původně spekulovalo o možnosti udělit Ježíši vyznamenání in memoriam. Teologové však kancelář prezidenta přesvědčili, že Ježíš stále žije, a proto se hledala možnost, jak Pána a Spasitele na oslavu 28. října pozvat. Zaměstnanci Hradu se pokoušeli Ježíše kontaktovat během modliteb nad Písmem, ale bohužel neodpovídal. „Zkoušeli jsme pak oslovovat trpící nebo malé děti na ulici, ale většinou utekli,“ dodává pod podmínkou anonymity jeden ze zaměstnanců.

„Hradní kancléř Mynář přišel s nápadem, že bychom mohli medaili připnout na Nejsvětější svátost oltářní, ale to nám připadalo poněkud nevkusné,“ popisuje zákulisí někdejší ředitel hradního protokolu Forejt. „Alternativou bylo pozvat dva nebo tři v Jeho jméno,“ odhaluje další postup Forejt. „V sále jsme ale neměli dostatek židlí pro vyznamenané. Už tak jsme museli některé ze seznamu vyškrtnout, aby se nám všichni vešli,“ dodává smutně exšéf protokolu.

www.ticikrate.cz – křesťanský humoristický portál

Jihoamerická pocta rodáku z Božanova

V polovině ledna 2017 se v katedrále ve Valdivie v Chile konala za účasti předsedy Senátu Parlamentu ČR Milana Štěcha děkovaná bohoslužba za prvního apoštolského administrátora ve Valdivie Mons. Augustina Klinkeho (1870 - 1932). Bohoslužbu, kterou vedl současný biskup ve Valdivie Mons. Ignacio Ducasso, se kromě potomků dalších rodáků, účastnil i předseda horní komory a velvyslanec ČR v Chile Josef Rychtar.

Biskup Klinka se narodil v Božanově, odkud se jako roční dítě spolu s rodiči vydal na tříměsíční plavbu do Jižní Ameriky. V roce 2008 požehnal tehdejší královéhradecký biskup Mons. Dominik Duka symbolický hrob božanovského rodáka přímo v jeho rodišti.

Litanie za pokoru

Ježíši tichý, srdce pokorného, přetvoř naše srdce podle srdce svého!

Od touhy, abych byl vážen, **osvobod' mě, Ježíši!**
 Od touhy, abych byl milován, osvobod' mě, Ježíši!
 Od touhy, abych byl oslavován, osvobod' mě, Ježíši!
 Od touhy, abych byl středem pozornosti, osvobod' mě, Ježíši!
 Od touhy, abych byl chválen, osvobod' mě, Ježíši!
 Od touhy, abych měl přednost před jinými, osvobod' mě, Ježíši!
 Od touhy, aby se souhlasilo s mými názory, osvobod' mě, Ježíši!
 Od touhy, aby lidé chápali a uznávali mou dobrou vůli, osvobod' mě, Ježíši!
 Od bázně, abych nebyl pokořován, osvobod' mě, Ježíši!
 Od bázně, aby mnou lidé neopovrhovali, osvobod' mě, Ježíši!
 Od bázně, aby mne lidé od sebe neodháněli, osvobod' mě, Ježíši!
 Od bázně, abych nebyl tupen, osvobod' mě, Ježíši!
 Od bázně, abych nebyl opomíjen, osvobod' mě, Ježíši!
 Od bázně, abych nebyl zesměšňován, osvobod' mě, Ježíši!
 Od bázně, aby se mnou nezacházeli nespravedlivě, osvobod' mě, Ježíši!
 Od bázně, abych nebyl podezírán, osvobod' mě, Ježíši!

Abyste jiní byli více milováni než já, **Ježíši, dej mi milost, abych po tom toužil.**

Abyste jiní rostli ve vážnosti a já bych byl umenšován, Ježíši, dej mi milost, abych po tom toužil.

Abyste se jiní uplatňovali a já zůstal bez povšimnutí, Ježíši, dej mi milost, abych po tom toužil.

Abyste se jiným dávala ve všem přednost přede mnou, Ježíši, dej mi milost, abych po tom toužil.

Abyste se jiní stávali více svatými než já, jen když se já stanu natolik svatým, nakolik mohu, Ježíši, dej mi milost, abych po tom toužil.

Dej, abych se stále umenšoval a ty jsi, Ježíši, rostl.

Amen.

Modlitba bl. Charlese de Foucauld

Můj Otče, odevzdávám se ti, učíš se mnou, co se ti zalíbí. Ať se mnou učíš cokoli, děkuji ti za to. Jsem připraven na všechno, všechno přijímám. Nepřeji si nic jiného, než aby se Tvá vůle vyplnila na mne, na všech tvých tvorech, můj Bože. Odevzdávám svou duši do Tvých rukou. Dávám ti ji, můj Bože s celou láskou svého srdce, protože tě miluji a protože je potřebou mé lásky dát se, odevzdat se do Tvých rukou bez míry - s nekonečnou důvěrou, protože jsi můj Otec.

Rozhovor pro Parlamentní Listy

Prezident Klaus ve své knížce Stěhování národů naznačil, že imigrace a otevření hranic je něčí záměr. Že Angela Merkelová záměrně pozvala imigranty, protože chce přetvořit společnost Evropy, aby se všichni lidé slili do multikulturního koktejlu, aby jednotlivé národy a národní identity přestaly existovat a aby vznikl nový evropský člověk, který bude tím pravým Evropanem dle jejich konstruktivistické vize. Co si o tom myslíte?

Asi bych těžko dokazoval paní Merkelové, jak to ona skutečně myslí. U ní určitě funguje syndrom, který se táhne z doby nacismu. A když si uvědomíme tu velkou migraci obyvatelstva z bývalé NDR, kde jsou města z 25 procent (v případě Žitavy až z 50 procent) opuštěná, tak mohla v tom svém kroku též vidět možnost dosídlit vlastní zemi. To je ale jen můj dohad.

Jako bibliista vycházím z toho, že všechny takové velké migrace byly poznamenány střety a kulturním úpadkem. O tom vypovídají archeologické památky a další prameny. Státem, který vznikl na základě migrace, jsou Spojené státy. Spojené státy ale mohly jít kupředu, protože šlo o migraci, která byla regulovaná. USA si hlídaly počet přistěhovalců, aby si pojistily jakýsi udržitelný vývoj. A pokud se bavíme o dnešní migraci, tento princip bychom měli také uplatňovat.

Pokud hovoříme o nynější migraci do Evropy, je zde několik faktorů. Je zde útek z chaotické válečné situace, to když vidíme utíkat matky s dětmi, u nichž lze těžko operovat s tím, že mají jiný úmysl než se zachránit. Existuje i migrační vize, která, co je svět světem, říká, že když se dostává určitá skupina či etnikum do neřešitelné situace,

tak hledá místo jinde. To může být otázka klimatu a přírodních podmínek. V historii to byl například i důvod migrace Slovanů či Germánů. S těmito věcmi se musí počítat jako se zákonitostmi, které jsou dané, a proto je mezinárodní společenství respektuje.

Ale nemůžeme respektovat fakt, že existuje plán na ovládnutí Evropy. To je problém teroristické džihadistické politiky. Čili já musím počítat, že v probíhající migraci tyto lidi jsou přítomni. Je nutné zdůraznit, že pokud máme přijmout velký počet obyvatelstva, tak musíme mít nástroje na jejich začlenění do společnosti. V západní Evropě se ukázalo, že se to nedaří. Multikulturní program by byl možný, kdyby ty všechny kultury stály na stejných principech. Jestliže některé kultury příchozích mají v sobě princip demokratické asimilace, tak prosím, ale jestliže mají ve svém hodnotovém žebříčku na předním místě dominanci, tak musím počítat s tím, že to nebude fungovat. Takže toto je otázka, která hybe světem. Vidíme masivní organizovaný odchod, pro nějž jsou lidé i finančně získáváni, aby se vydali na tuto cestu. To by neměly státy tolerovat. Navíc nesmíme tolerovat ty pašeráky, kteří si nechávají zaplatit a hazardují s životy těchto lidí. To jsou zločiny.

OSN a humanitární organizace by neměly přemýšlet jen o té poslední fázi, jak tyto lidi přijmeme a kam je pošleme. Byl jsem svědkem konferen-

ce, kde hovořila prezidentka slovenské neziskovky o tom, že Evropa potřebuje 90 milionů nových obyvatel, že doplní populaci touto migrací během 20 let. Tak to jsou programy, o kterých bych řekl, že jsou téměř sebevražedné, protože to by nebylo vůbec zvládnutelné. Znamenalo by to, že by se vylidnila severní Afrika a Přední východ by se propadl. A v těch zemích, do kterých by přišli ve větších počtech, by to znamenalo obrovské společenské napětí. Takže společenská scéna by se měla chovat odpovědně.

Nebyly západní intervence typu invaze v Iráku, arabského jara, destabilizace Egypta a svržení Mubaraka, destabilizace režimu Bašára Asada, který chrání náboženské menšiny včetně křesťanů – chybou? Kaddáfí držel na uzdě imigraci z Libye... Nebyla chyba svrhnout tyto vládcy, kteří sice nebyli demokraty, ale oproti současnosti byli menším zlem?

Je těžké na to globálně odpovědět. Není jednoduché říci, zda to bylo dobře, či špatně. Určitě některého zásahu bylo třeba. Pokud jde o samotný Irák, tak podle mě nebyl chybou samotný vstup, ale bylo chybou ponechat tu situaci nedokončenou a odejít. Když byla v roce 1968 invaze Sovětů na naše území, měl druhý tábor právo jednat? Takže to je složitější diskuse.

Otec Tomáš Halík Vás tvrdě napadl za to, že jste dostal vyznamenání od prezidenta Zemana, přirovnal vás ke kardinálu Richelieu. Dle Halíka by se kardinálové Beran a Tomášek obraceli v hrobě za to, že jste se nepostavil nemravné moci. Sám Halík by se prý styděl vzít od prezidenta Zemana vyznamenání.

Je třeba si uvědomit několik rovin. V dané situaci neřeším problémy ani gottwaldovského, ani husákovského Česka jako kardinálové Beran a Tomášek. Žijeme v demokratickém státě. Role katolické církve je být ve svobodném státě hlasem, který ukazuje na pozitivní hodnoty. Můj osobní postoj je, že vždycky víc je být v pozici než být v opozici. Musím vědět, kam chci dojít. Kritika jednotlivých politických činitelů patří do politického kolbiště, protože já nemohu vstupovat do záležitostí, u nichž neznám jejich souvislosti. To je opravdu velice složité. Podobně, jako když někdo kritizuje třeba kroky některých církevních činitelů uvnitř církve, tak je třeba vědět, zda znám ty souvislosti, abych mohl tím kritickým hlasem být. Pokud jde o pana kardinála Richelieu, tak je potřeba znát ho nejenom ze Třech mušketýrů, ale i celou jeho historii. I tu skutečnost, že současná laicistická Francie si tohoto muže opravdu neváží. Když navštívíte kapli Sorbonny, tak to vypadá, jako byste navštívil kostel v pohraničí. Mimo chodem jsou tam pohřbení i žáci pařížského lycea, kteří byli povražďeni gestapem.

Celá ta aféra kolem 28. října vlastně začala návštěvou čínského prezidenta, návštěvou dalajlámy a pokračovalo to záležitostí kolem pana Bradyho. Všiml jsem si, že profesor Piřha poukázal na to, že dalajláma se oficiálně hlásí k marxismu v podobě Komunistického manifestu.

Když Václav Havel zval dalajlámu, tak jsme byli v jiném politickém kontextu jak k politické situaci v Číně, tak i v naší zemi, v zemi, která tehdy usilovala o suverenitu. Dozvěděl jsem se, že dalajláma pozitivně ovlivnil některé spory, které byly ve vznikajícím Občanském fóru. Z tohoto důvodu Václav Havel považoval dalajlámu za svého přítele. Pro mě problém Číny a náboženské svobody není jenom otázkou Tibetu, ale je to otázka více než 400 milionů věřících lidí v Číně, z nichž více než 100 milionů lidí jsou křesťané. Další skupiny jsou taoisté, konfucijáni či muslimové. V dopise čínskému prezidentovi jsem se těchto lidí zastal. Nedostal jsem na něj odpověď, proto jsem tento dopis z části uveřejnil. Ale je třeba říci, že v Číně je určitý vývoj i po stránce církevní.

Vy jste také řekl, že řada lidí si stále myslí, že ve Washingtonu je Ronald Reagan a že v Moskvě je Brežněv, ale že se politická mapa změnila. Katolický konzervativní publicista John Laughland říká, že marxismus se přestěhoval z Ruska na Západ. Tedy že marxismus přežil ve formě neomarxismu v USA a v EU, zatímco Vladimír Putin se snaží obnovit křesťanské tradiční hodnoty společnosti. Jak se na to díváte?

Jsme svědky toho, jak naši politici o této problematice hovoří dezorientovaně. Hovoří tak i členové vlády. Faktem je, že svět není ani unilaterální, ani bipolární, je tu celá řada nově vznikajících velmocí, ať už je to Čína, Indie, Brazílie, či Jižní Afrika. Tyto jednotlivé země vyrůstají z jiného kulturního prostředí, než vyrostla oblast křesťanské civilizace. My se hlásíme k západní civilizaci, která vznikla na východě, ale po pádu Byzance hraje hlavní roli západ. Hovoříme-li o Rusku, tak víme, že patří mezi země křesťanské civilizace – o tom nemůžeme pochybovat.

O úmyslech pana prezidenta Putina můžeme pouze spekulovat. Ale nesmíme vidět svět ideologickým zabarvením. Musíme na svět hledět

očima hodnot a jako věřící očima víry. Nezáleží na tom, kdo nějakou věc říká, ale co říká. Ale existuje nebezpečí zneužití některých prvků, aby někdo prosadil své zájmy. Proto v politice musí být hledisko dobře rozlišovat a uvědomovat si, co je možné a co možné není.

Takže nechci stavět svět do role ďábelského Ruska a nebeského Washingtonu, ani ne naopak, ale je vidět, že v různých proudech existují pozitivní hodnoty. Nemůžeme říci, že Trump a Putin šíří nějaké hodnoty, protože ty hodnoty se šíří ve společnosti a záleží na lidech. Záleží tedy, jak budou katolíci schopni být nositeli pozitivních hodnot a podobně tomu bude i v Rusku. Víme, že Rusko má nevýhodu v tom, že ortodoxní církev nehraje takovou roli, jakou hrála v minulosti – to jsou důsledky sovětské minulosti. Také platí zásada Kristova, že kdo není proti nám, je s námi.

autor: Lukáš Petřík
celý článek vyšel 21. prosince 2016 na www.parlamentnilisty.cz (kráceno)

POSTNÍ DOBA

V postní době se připravujeme na Velikonoce. Snažíme se naplňovat slova, která jsme slyšeli už na Popeleční středě: „Čiňte pokání a věřte evangelium.“ Pokání je spojeno se snahou přiblížit a otevřít se Bohu, vyhýbat se hříchu a dělat všem lidem radost. Víš, co nám na této cestě pomáhá?

Odpověď najdeš v tajence. Poslední písmeno každého slova je zároveň prvním písmenem slova následujícího. Tajenku přečteš ve vytečkovaných políčkách.

1							3
.			2				.
							4
							.
							5
8							.
							6
							.
			7				
	.		.				

- 1 – 2 vonná mast, kterou Ježíšovi přinesli tři mudrci (Mt 2,11)
- 2 – 3 Ježíšův spolupracovník
- 3 – 4 národ
- 4 – 5 opak blízko
- 5 – 6 strom, který roste v Getsemanské zahradě
- 6 – 7 hora, na níž přistála Noemova archa (viz Gn 8,4)
- 7 – 8 deska, na níž se píše křídou
- 8 – 9 radostná zvěst Bible

0 jezuitských redukcích podrobněji

Brzkému příchodu jezuitů do Ameriky po jejím objevení v roce 1492 nenapomáhala jen jejich nedávná doba založení v roce 1534 (schválení Svatým stolcem 1540), ale i přímá poslušnost papeži, který byl rovněž představitelem Papežského státu (trval do roku 1870) s různým územním zájmem. Proto první jezuité přicházejí do Španělské Ameriky, a to konkrétně do dnešního hlavního města Peru Limy v dubnu 1568. V té době už na sedmdesát let objeveném území působili dominikáni, františkáni, augustiniáni a mercedáři. Do portugalské Brazílie sice jezuité připluli už v roce 1549, to však v našem tématu nehraje podstatnou roli.

Předznamenání pozdějších slavných redukcí nacházíme u jezera Titicaca v oblasti dnešní peruánské Juliace, kam první jezuité přišli už v roce 1576. Je dobré vědět, že k původní misionářské aktivitě jezuitů nepatřila správa farností. To se změnilo právě u břehů onoho jezera.

Než se začneme věnovat samotným redukcím, je rovněž třeba zmínit, že v 17. – 18. století odešlo z tehdejší české jezuitské provincie (založena 1623) na tři desítky misionářů. Tak například Jan Kraus z Plzně byl architektem kostela San Ignacio v Buenos Aires. Z území dnešní diecéze Hradec Králové (založena 1664) pocházeli páteři Jan John z Jaroměře a Jindřich Kordule z Běstvíny. Dále P. Jan Baptista Neumann byl zakladatelem první tiskárny na území redukcí. Z Kladska pocházeli P. Josef Klein a br. Heinrich Peschke. Evropská trasa cesty misionářů vedla většinou do italského Janova. Ve španělském Cádiz se

pak na odplutí do Buenos Aires čekalo i několik měsíců. Plavba samotná trvala v průměru přes tři měsíce a vyšla na 2 000 tolarů za osobu.

První redukce vznikají mezi řekami Iguazú a Paraná v letech 1609 – 1612. Čítali na 5 000 indiánských rodin. Pozdější jádro jezuitského státu tvořilo 33 redukcí kmene Guaraniů. 11 při řece Paraná v dnešní Paraguai, 7 při řece Uruguayi na území dnešní Brazílie a 15 ve východní Argentině v teritoriu Misiones.

Každou redukci spravovali jeden nebo dva páteři placení státem. Ostatním jezuitům se hradil život z výnosů estancí. V čele stál corregidor s městskou radou. Pracovní povinnost, která byla rozplánována na celý rok, platila pro všechny s výjimkou dětí, starých a nemocných. Po deváté hodině večerní dohlížela policie, aby nikdo nevyšel z domu. Stěhování z jedné redukcí do druhé nebylo možné a bez licence nebylo možné žít mimo redukci. Tresty pro delikventy vynášel soud za předsednictví pátera. Uložené tresty se týkaly od půstu přes několikadenní vězení (maximálně 10 měsíců) až po výprask metlou. Neexistoval trest smrti.

Půdorys redukcí se řídil stanoveným plánem. Střed tvořilo náměstí s kostelem. Na jedné straně náměstí se nalézal hřbitov, na druhé straně fara, která sloužila i jako škola. Rovněž nechyběl útulek pro vdovy, nemocnice a hospodářské budovy. Samotné bydlení Indiánů tvořily přízemní nebo jednoposchodové domy, které stály okolo náměstí v pravouhlej uspořádání. V 18. století se z redukcí stala působivá barokní města, jak je patrné ještě i dnes. Od roku 1681 se však uzavřely okolnímu světu. To znamenalo zákaz pobytu na delší dobu než tři dny pro všechny cizince,

Španěly, černochoy, mulaty a mestice. Obchodování mohlo probíhat jen v tzv. tambu, tzn. mimo obec a za přítomnosti pátera.

Každá redukce měla jeden regiment jezdeckta a až čtyři regimenty pěchoty. Důvod byl prostý. Nepřátelé byli z řad dalších kolonizátorů – zvláště tzv. bandeirantů, kteří dodávali indiánské otroky na brazilské trhy. Dalšími nepřáteli byli pak místní šamani, kteří se nechťeli smířit s christianizací. Vrcholem jejich nesouhlasu byl kanibalismus, když jejich obětmi byli novokřtěnci z redukcí. Oba ataky měly svou kulminaci v druhé polovině třicátých let 17. století.

Základem hospodaření byla půda a dobytek. Tubambaé čili půda, která patřila Bohu a byla obdělávána kolektivně obvykle jeden až tři dny v týdnu při osmihodinové pracovní době. 1/3 byla královským tributem, 1/3 byla na nákup soli, léků a podobně, prostě pro potřeby misie. Poslední 1/3 byla rezervou. Avambaé, tzn. ostatní půda pak sloužila k obživě rodiny. Na obecní půdě se pěstovala pšenice, kukuřice, manioka, brambory, cukrová třtina, luštěniny, rýže, bavlník, káva, tabák a yerba.

Obecní pozemky vykazovaly vysokou produktivitu, rodiny však svou půdu obdělávaly bez většího zájmu. Před misionáři stál nelehký úkol, jak se vypořádat s leností Indiánů, kterým, jako ostatně všem loveckým etnikům, je zájem o soukromý majetek docela cizí. I práce na malém poličku, které nebylo větší než patnáct kroků, byl problém. Jihotyrolský jezuita P. Antonius Sepp zmiňuje, že sotva vyoral jednu brázdou, tak po celý zbytek dne leželi v sítích zavěšených mezi dvěma stromy. A pokud jim páteři zapůjčili vola s dřevěným pluhem, tak pluh zapálili, vola opekli a snědli.

Lidé z kmene Guarani dodnes milují hudbu. Nepřekvapuje tedy, že v redukcích začala znít po celý den. Už po ranní mši sv. se odcházelo na obecní pozemky za zvuku píšťal, bubnů a pochopitelně zpěvu. Kapely, které postupně začaly vznikat, měly ve svém repertoáru dokonce i německé pochody či italské opery. Zmiňovaný páter Sepp naučil Indiány hře na harfu, trubku, šalmaj, klavír a také odliil první zvony. Švýcar Martin Schmiedt pak postavil v misiích první varhany. Není proto divu, že paraguayským redukcím se

dostalo i dalšího originálního označení, konkrétně „stát hudby“.

Kromě lásky k hudbě vynikali Guarani i rukodělnou dovedností. Jezuité proto mohli v redukcích zavést centrálně řízenou a dobře vedenou řemeslnickou výrobu. Z Indiánů se stali zruční kováři, zámečníci, truhláři, tesaři, koláři, zbrojíři, ale i výrobci hudebních nástrojů, slévači zvonů, řezbáři, sochaři, mědirytcí či zlatníci. Hudbu z nástrojů vyrobených v 17. a 18. století v Jižní Americe bylo často slyšet na dvorech evropských panovníků. Na území redukcí rovněž však vznikaly mlýny na cukrovou třtinu, koželužny, tkalcovny, ale dokonce i sklárny a loděnice. Podle nemála svědectví byli Indiáni z redukcí lépe oblečeni než španělští kolonisté. Výrobky se považovaly za společné vlastnictví, které rozdělávali páteři, a přebyteky se prodávaly. Není možné nezmínit, že redukce postrádaly žebračky.

Ojedinělý vzestup redukcí byl výsledkem mistrné manažerské práce členů Tovaryšstva Ježíšova. K tomu ještě napomáhalo i zvýhodněné postavení misíí vůči ostatním kolonistům v podobě oproštění od daní, dále pak vlastnictví velkého počtu člunů, mul nebo vozů a pochopitelně rozsáhlé propojené síť samotného řádu, ať už mezi redukcemi nebo i v rámci tehdejší infrastruktury.

Hovězí dobytek, který se i dnes pase všude kolem po celé Paraguaji, poskytoval kromě masa i kůži, lůj a mléko. Máslo se takřka nepoužívalo. Začátek 18. století však zaznamenal jednu zásadní změnu – kupování černošských otroků, zvláště na území dnešní Argentiny a Uruguaye. V roce 1716 spotřebovalo 33 redukcí se 121 000 obyvateli na 100 000 kusů hovězího dobytka. Nyní se museli redukce uspokojit s polovinou. Euro-americký obchodní vývoj na počátku 18. st.

přinutil totiž redukce k, do té doby neznámému, vlastnímu chovu dobytka za pomoci černošských otroků. Třeba v roce 1710 měla estancie v Asunciónu celkem 570 otroků.

Druhou ne úplně zvládnutou oblastí redukcí jsou častokrát opakující se nehygienické podmínky. Třeba v roce 1719 žilo v tehdejších 30 redukcích 107 725 duší, a to po ztrátě 17 000 Indiánů, kteří zemřeli na epidemii neštovic. V roce 1738 žije v 30 redukcích 141 182 obyvatel, přičemž v roce 1740 je jich jenom 87 926. Třetí oblastí pak absence výchovy jezuitského dorostu z řad Guaraniů.

Předznamenáním konce jezuitského státu byl tzv. válka sedmi vesnic v roce 1751, která byla obranou reakcí proti dohodě mezi Španělskem a Portugalskem. Na odstoupeném španělském území se však nacházelo sedm redukcí. Ty ležely severně od řeky Ibicui a 30 000 indiánů mělo být přesídleno na západní břeh řeky Uruguaye, přičemž každá redukce měla dostat odškodné ve výši 4 000 pesos. Intervence místokrále, guvernérů, biskupů a jezuitů samotných o vyjmutí redukcí z bilaterální územní dohody byly neúspěšné. Generál řádu poslal do dotčené oblasti zvláštního komisaře. Avšak ani to odporu ze strany redukcí nezabránilo. Konečné společné tažení Portugalců a Španělů v roce 1756 znamenalo nejen obsazení redukcí, ale i tvrdou kampaň proti jezuitům v řadě evropských zemí. Povstání Guaraniů popsal jeho velitel, rodák z Čekanic u Blatné, P. Tadeáš Enis.

Portugalský premiér markýz Pombal prosazoval podobně, jako tomu bylo i v řadě dalších tehdejších zemí Evropy, osvícenský absolutismus, ve kterém pro Tovaryšstvo Ježíšovo nebylo místo. Válka sedmi vesnic byla využita příležitostí pro vykázání jezuitů z Portugalska v září 1759. Na

Starém kontinentu tím začalo období postupně sílících snah a zájmů o zrušení řádu. 29. ledna 1767 rozhodla královská rada o vypovězení jezuitů ze Španělska a 2. dubna i ze všech španělských kolonií. 21. července 1773 podepsal papež Klement XIV. bulu o zrušení Tovaryšstva Ježíšova. Jedinými státy, které zrušení řádu neakceptovaly, byly pravoslavné Rusko a protestantské Prusko.

Odchod jezuitů z redukcí probíhal po etapách od léta 1767 do léta 1768. Příčinou bylo i hledání světských kněží, dominikánů a františkánů, kteří měli nahradit 78 jezuitů, kteří častokrát i ve vězení čekali na loď do Evropy. Nově příchodím duchovním se však porozumění ze strany Indiánů nedostalo a do deseti let redukce opustili. Indiáni se pak buď vrátili do pralesů, nebo odešli do měst, kde se uchýlili jako řemeslníci. Jen těžko se vyrovnávali s hamizností úředníků dosazených do redukcí.

V roce 1814 papež Pius VII. řád jezuitů obnovil. Resuscitace redukcí však už nikdy nenastala. Nepochybně však v Jižní Americe 17. a 18. století fungoval a prosperoval první „stát“, kde domorodci měli do značné míry samosprávu. V těchto jihoamerických misiích Ježíšových tovaryšů fungovala všeobecná školní docházka, během které se kromě jiného Gauraninové naučili španělsky a latinsky. A samotný superkritik katolicismu Voltaire vyjádřil, že redukce byly triumfem humanity.

Pokud laskavého čtenáře text oslovil, zbývá snad už jenom jediné, a to doporučit film Misie z roku 1986.

P. Martin Lanži

Podle: ROEDL B.: Dějiny Paraguaye, Lidové noviny 2012, str. 71 - 88

MYŠLENKY NA MĚSÍC BŘEZEN

Salvatore Tumino

ODPUSTIT OTCI I MATCE

Paulínky 2014

1. Setkat se s Bohem znamená setkat se s pravou, nekonečnou a bezpodmínečnou láskou, která uzdravuje, utěšuje, obnovuje, dává smysl tvému životu.
2. Když vstoupíš do láskyplného vztahu s Bohem, když objevíš, že on tě miluje a odpouští ti, když žiješ v tomto nekonečném vztahu, jedním z mnoha důsledků je, že touto novou láskou miluješ i rodiče.
3. Rodiče nejsou a nebyli dokonalí. Ale to není důležité; podstatné je, abychom je milovali za všech okolností.
4. Minulost může být uzdravena a každá vzpomínka proměněna, pokud se s Pánovou pomocí rozhodneš odpouštět.
5. Láska, úcta a odpuštění mým rodičům mi nejenom napomohou, abych se sám se sebou a s druhými cítil dobře, ale pomohou mi, abych nezraňoval své děti (pokud se stanu rodičem).
6. Odpuštění je terapeutické: noří tě do lásky a láska uzdravuje i nejbolestnější vzpomínky.
7. Vše, čeho se dotýká Ježíšova láska, je potom uzdraveno a stává se Pánovým nástrojem k uzdravení druhých.
8. Pokud milujeme bez očekávání, život je skutečně obnoven.
9. Objevíme-li nekonečnou lásku Boha a neustálé a bezpodmínečné odpouštění, pak můžeme milovat všechny.
10. Určité vzpomínky nás traumatizují a jsou stále živé, protože jsme neodpustili. Jakmile za pomoci Pána a prostřednictvím modlitby začneme žehnat a odpouštět, náš život se změní.
11. Jsme křehká, nedokonalá a nemocná stvoření – pouze Boží láska je může uzdravit a proměnit.
12. Svátost smíření nám ukazuje, jak nám Pán přes všechno odpouští a dává nový život. Neexistuje hřích, který by jeho nekonečné milosrdenství neprominulo.
13. Když přijímáš Krista, žiješ pro něj, zůstáváš v něm, on ti dává schopnost milovat, přijmout Otcovu lásku, tu, která se projevila v jeho Synovi, který za nás zemřel a vstal z mrtvých.
14. Jakákoliv urážka, fyzické nebo psychické násilí nemá na mě žádný negativní dopad, pokud své srdce neotevřu hněvu, zlobě a nenávisti.
15. Bůh nám ukazuje, že řešení problémů není v zášti či zlobě nebo v obviňování, ale v odpuštění, v projevování lásky za všech okolností.
16. Pouze Pán umí vnášet světlo do příčin našich současných problémů, umí také zasáhnout a každé trauma uzdravit.
Díky němu nám odpuštění vrací pokoj.
17. Když milujeme, rosteme, zlepšujeme se.
18. Odpuštění hojí rány a dovoluje nám, abychom ani pro utržené rány netrpěli, ani neobviňovali toho, kdo nám utrpení způsobil.
19. Žít v Ježíšově lásce znamená vstupovat do věčné lásky a v něm, Ježíši, vnímat Otce, který vyslovuje jméno: „Synu.“
20. Naplnění Duchem svatým se můžeme stát „pramenem života“.
21. Zrodili jsme se z Boží lásky a z ní jsme byli vykoupeni a posvěceni. Nikdo není vyloučen z tohoto láskyplného záměru.
22. Kdo se neumí podřídit, ten neumí ani vést. V Božím záměru má autorita své místo, a kdo ji vykonává, ten ji má konat jako službu.
23. Pokaždé, když odpovím na zranění vztekem, toto zranění se nezmírní, ale prohloubí, bolí stále víc.
24. Nenávist ničí především toho, kdo nenávidí, je jako jed a likviduje toho, kdo ji má v srdci.
25. Každé prožité trauma mohu uzdravit, pokud místo nenávisti odpustím.
26. Pokud je nenávist příčinou utrpení, odpuštění je důvodem k radosti a svobodě.
27. Odpustíš-li, pak nejen uzdravuješ, ale můžeš také pomáhat druhým ve stejné situaci.
28. S realitou se můžeme vyrovnat, pouze pokud ji poznáme.
29. Pro Boha není nic nemožné a všechno může ten, kdo v něho věří.
30. Modlitbou a žehnáním se můžeme přiblížit našim zemřelým, odpouštět jim a můžeme se s nimi smířit, i když jsou po smrti.
31. Kdo trpěl, rozumí trpícím.

**Myšlenky byly sestaveny v Pastoračním domě Velehrad v Itálii
ve spolupráci s Arcibiskupským gymnáziem v Kroměříži.**

PÚŤ DO FATIMY

- letecky z Viedne
V dňoch od 5.6. do 9.6.2017

Predbežný program:

- Pondelok**
- odchod zo Žiliny
 - stretnutie na letisku v Viedni o 16:00 hod.
 - **let VIE - LIS od 18:20 do 20:55 hod.**
 - ubytovanie, večera
- Utorok**
- sv. omša, prehliadka pútnického areálu: bazilika Ružencovej Panny Márie
 - bazilika Najsvätejšej Trojice, kaplnka adorácie, kaplnka zjavenia,
 - Krížová cesta, Valinhos, Loco do Anjo, návšteva v Aljustrel rod. domov Hyacinty, Ferka a Lucie
 - večer posvätný ruženec v kaplnke a sviečkový sprievod
 - ubytovanie, plná penzia
- Streda**
- sv. omša, prehliadka fabriky na výrobu sôch – možnosť nákupu suvenírov
 - návšteva chrámov ktoré patria do (UNESCO) v mestách Alcobaça a Balatha
 - prehliadka Nazare, chrám Nostra Signora di Nazaré, nádherný výhľad na oceán
 - Lisbon Cathedral, kostol Egreja Santo António – miesto jeho rod. domu
 - Torre Bélem a kláštorň chrám Jerónimos, ktoré patria do (UNESCO)
 - večer posvätný ruženec v kaplnke a sviečkový sprievod
 - ubytovanie, polpenzia
- Štvrtok**
- prehliadka Santiaga de Compostela, návšteva katedrály sv. Jakuba,
 - sv. omša pre pútnikov z celého sveta, prehliadka mesta, nákup suvenírov, osobné voľno
 - večer posvätný ruženec v kaplnke a sviečkový sprievod
 - ubytovanie, polpenzia
- Piatok**
- sv. omša, raňajky, odchod z Fatimy
 - prehliadka kostola sv. Štefana v Santarém (Eucharistický zázrak)
 - príchod na letisko v Lisabone o 11:00 hod.
 - **let LIS - VIE od 13:00 do 17:20 hod.**
 - prílet do Viedne, následne odchod do Žiliny
- Počas pobytu vo Fatime je možné urobiť si aj individuálny program.*

350 € sa platí hneď po prihlásení na púť

200 € sa platí na mieste ubytovania

V cene je zahrnutá letenka + letiskové poplatky, 4x hotel, + vypísaná strava, malá batožina, veľká batožina 23kg., všetka doprava v Portugalsku a v Španielsku. Doprava zo Žiliny do Viedne a späť.

V cene nie je zahrnuté: cestovné poistenie.

Prihlášky posielajte na adresu: pute.dcza@gmail.com, Tel: 0910283555
 Púť sprevádza Mgr. Marek Smatana, koordinátor púti Žilinskej diecézy, Rajecká Lesná 84
www.rajeckalesna.org

NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY

5. březen

Otovice	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Ruprechtice	10:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

12. březen

Martínkovice	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Verněřovice	10:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

19. březen

Šonov, kaple PM	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Vižňov	10:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

26. březen

Božanov	08:30 hod
Broumov, P+P	10:00 hod
Heřmánkovice	10:00 hod
Broumov, klášter	17:00 hod

MŠE SV. V TÝDNU BROUMOV

Pondělí	-	**
Úterý	klášterní k.	17:00 hod
Středa	k. sv. Václava	17:00 hod*
Čtvrtek	děkanský k.	07:15 hod
Pátek	děkanský k.	15:00 hod
Sobota	k. sv. Václava	17:00 hod***

* POPELEČNÍ STŘEDA 01/03,

mše sv. u P+P v 17:00

** SLAVNOST SV. JOSEFA 20/03,

mše sv. u P+P v 17:00

*** SLAVNOST ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ,

mše sv. v hřb. k. PM v 08:00

Pobožnost Křížové cesty: pátek,
14:30, P+P; neděle, klášter, 16:30

Adorace: středa, sv. Václav,

17:30 – 17:45; pátek, P+P, 19:00 – 20:00

Svátost smíření: 20 min před každou mší sv.;

sobota 25/03, P+P, 09:00 – 10:00

NEDĚLNÍ MŠE SV. TEPLICE

5. březen

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Horní Adršpach	14:00 hod

12. březen

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Zdoňov	14:30 hod

19. březen

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
Horní Adršpach	14:00 hod

26. březen

Teplice, sv. Vavřinec	08:30 hod
-----------------------	-----------

15 MINUT PŘEDE MŠÍ SV. SE ZPOVÍDÁ.

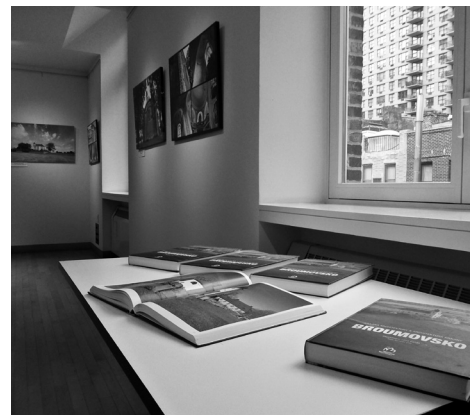
Požehnané dny Vám přeje a vyprošuje
P. František Hofman
(tel. 734 213 899)

IX. farní veselice

Letošní farní taneční večer proběhl ve Dřevníku broumovského Kláštera. I vzhledem k dalším plesům v okolí bylo pro tancování za doprovodu skupiny Mamut dostatek místa. Dá-li Bůh, v roce 2018 bude Popeleční středa 14. února, tzn. již desátý farní taneční večer bude muset proběhnout do tohoto data. Všem, kdo pomáhali, patří upřímné Pán pozhřej!

Skončily Vánoce a jistě jste dostali pohlednice. Odstříhněte z nich, prosím známky, a ty vhodte do hnědé bedničky k tomu určené, která stojí na stolku za lavicemi. Sbíráme také nepoužívané brýle, abychom je mohli odeslat tam, kde mohou lidem ještě posloužit.

Děkuji. Ježdíková

Vernisáž Tempus fugit v New Yorku

Koncem února 2017 proběhla již jubilejní vernisáž fotografické výstavy TEMPUS FUGIT, a to v Českém národním domě v New Yorku. Zahájení se ujal generální konzul ČR v New Yorku Martin Dvořák. V rámci výstavy byla rovněž představena fotografická publikace Jana Záliše.

Výuka náboženství - 2016 / 2017

- 0. - 2. tř.: Meziměstí, ZŠ, pondělí 13:45 - 14:30 Broumov, Masarykova ZŠ, úterý 14:00 - 14:45
- 3. tř. (příprava na 1. sv. přijím.): Meziměstí, ZŠ, úterý 12:50 - 13:35
- 4. tř.: Broumov, fara, pátek 12:55 - 13:40
- 5. tř.: Meziměstí, ZŠ, úterý 13:45 - 14:20
- 6. - 7. tř.: Broumov, fara, pátek 13:45 - 14:30
- 8. tř.: Broumov, fara, středa 13:45 - 14:30

Paypal účet farnosti

church.broumov@gmail.com

Funguje tak, že se lidem pošle tento e-mail a oni na něj pošlou peníze přes Paypal (v PayPalu se musí zadat právě e-mail). PayPal se používá při platbách po internetu, nejčastěji ve spojení s e-bayem.

Má ho dost lidí a je jednoduché přes něj něco poslat.

BROUMOVSKÝ BIM INFORMAČNÍ MĚSÍČNÍK

vychází každý 1. týden v měsíci jako měsíčník

Náměty na články můžete zaslat e-mailem na adresu: church.broumov@gmail.com, děkujeme...

Vydává: Římskokatolická farnost - Děkanství Broumov.

www.broumovfarnost.czGrafický koncept: Jan Záliš, DTP a zlom: PINstudio, www.pinstudio.cz.

Tisk: vlastním nákladem. Náklad: 130 ks.

Uzávěrka: 15. každého měsíce.